

Karácsonyi szám

„Az én juhaim hallgatnak a hangomra, és én ismerem őket,
ők pedig követnek engem.” /Jn 10,27/

2018. december 23.

Az igazi karácsony: találkozás Jézussal

Tartalomból:

- **Az igazi karácsony: találkozás Jézussal** (1-2)
- **Gondolatok az Evangelizációról** (3-4)
- **Születés (Boldog napok)** (4-7)
- **Karácsonyra** (7-8)
- **Ajándék** (8-9)
- **Testi és lelki gyógyulásom** (10-13)
- **Ma is vannak isteni csodák** (13-14)
- **Nem volt számukra hely** (15-17)
- **A 2018-as év anyakönyvi adatai** (17-19)
- **Hirdetések** (20)

Ebben az évben felkérést kaptam, hogy a '80-as lakótelep utcai karácsonyi rendezvényén fogalmazzam meg a Biblia üzenetből azt, hogy mi az igazi karácsony? Az igazi karácsony nem pénzügyi nyereség a kereskedelemnek! Nem étkezés vagy ajándék-özön a családokban! Nem hangulat-világítás bel- és külvilágnak! Nem valami emberi teljesítmény, nem valami tárgyi vagy szellemi „nagy dobás”! Az igazi karácsony: találkozás Jézussal! *„Igaz az a beszéd, és teljes elfogadásra méltó, hogy Krisztus Jézus azért jött el a világba, hogy a bűnösöket üdvözítse, akik közül az első én vagyok.” (1 Timóteus 1,15)* Isten döntő lépést tett felénk! Mi az ehhez képest, amikor az ember a Holdon járt, vagy a Marsra száll? Jézus Krisztus onnan jött, ahová - öntudatlanul is – mindannyian vágyunk! Karácsonykor az ember fokozottan keresi a boldogságot. Isten maga a boldogság – mondja a Timóteushoz írt 1. levélben Pál apostol -, „a boldog és egyetlen Hatalmasság, a királyok Királya és uraknak Ura. Övé egyedül a halhatatlanság” (1 Timóteus 6,15-16). A karácsonyi nagy találkozás: Jézus azért jött a

világba, hogy üdvözítse a bűnösöket! Ő emel fel minket a boldogságra! Amíg nem mondja ki az ember önmagáról azt, hogy „bűnös vagyok”, amíg nem látja be mélyen saját romlását, addig nem megmenthető. Mi a mi bűnünk? Pál apostol elmondja magáról, hogy nagyra tartott, elismerést kiváltó vallásossága csak kárára volt: káromlott, hiszen lekicsinyelte Isten hatalmát, sőt másokat is káromlásra kényszerített. Üldözött, hiszen mellőzte a bizonyágtételt (ma is ezt teszik oly sokan!). Erőszakoskodott, azaz gögösen rombolta Isten országának békéjét.

A legnagyobb beismerése Pál apostolnak mégis ez: „hitetlenségemben tudatlanul cselekedtem” (1 Timóteus 1,13).

A legnagyobb bűn tehát a szándékos tudatlanság Jézusról és az ő bennünk való munkájáról! A megszokott hivatkozás az, hogy „én nem tudtam”, nem ment fel a bűnösség alól. Igazi karácsony az, ha önmagamat nem mások „rosszaságához” mérem, ha a bűnömet nem másokra fogom, hanem ha a bűnösségemet beismerem. Pál ezen a közkeletű sorrenden így változtatott: bűnösök közül *az első* én vagyok. A bűnösökről mi azt tartjuk, hogy rájuk kell bizonyítani a felelősséget, meg kell szégyeníteni, el kell ítélni őket, a legnagyobb bűnösökről pedig azt, hogy az életüket el kell venni. Ezzel szemben Jézus Krisztus azért jött, hogy megtartsa, hogy üdvözítse a bűnösöket. Amikor Pál ezt felismerte, akkor „mintha pikkelyek estek volna le a szeméről” (Apostolok Cselekedetei 9,18). Ez is igazolja, hogy milyen „elvakult” ember volt. Jézus Krisztus itt van közöttünk – a hívők közösségében, a gyülekezetben! Rajtunk akar könyörülni! Tedd le minden önigazságodat! Ne mondd tovább háritásaidat, önvédelmedet, hanem mondd ki a legnehezebb vallomást: „bűnös vagyok”! „Én vagyok a legönzőbb ember ezen a világon!” És akkor megtartó kegyelmébe vesz: önmagát adja, a szívedbe szállítja a mennyet, a legboldogabb karácsonyt. Nekem harminckét éve volt először ilyen karácsonyom. A novemberi evangelizációs héten újra megtisztult a szívem erre az igazságra és belső örömrre: „ujjong az én lelkem megtartó Istenemben” (Lukács 1,47).

Kívánom ezt az igazi karácsonyi örömet minden mostani olvasónknak és minden igehallgatónak!

Gondolatok az Evangelizációról

Mit adott nekem, nekünk az Evangelizáció?

A fenti kérdésre nem lehet egy mondatral válaszolni, hiszen mindenkinek más és más.

Korábban úgy készültem az Evangelizációra, mint bármely istentiszteleti alkalomra. Most valahogyan más volt, jobban, más érzésekkel vártam ezt a sorozatos igehirdetést.

Az öt nap igazolta előzetes várakozásomat, érzéseimet.

Nem az igehirdető személye volt a lényeg, hanem az, amit hallottunk, annak tartalma volt az, amiért érdemes volt együtt eltölteni az öt estét az Isten házában.

Minden este csodálatos volt. Engem mégis a harmadik és az ötödik nap mondanivalója fogott meg, érintett meg igazán. Amikor a hideg, langyos, forró állapotunkról beszélt az igehirdető, úgy éreztem, hogy nekem, egyedül nekem beszél. Nem azért, mert szemben voltunk egymással, hanem mert szinte szó szerint mondta életrajzom elejét.

Gondolom nem voltam egyedül ezzel az érzéssel.

Szinte összezsugorodtam a padban, olyan kicsinek éreztem magamat!

Négyszemközti beszélgetés során meg is kérdeztem, honnan tudja mindazt, amit feltételeztem, hogy nekem mondja. Nem tudja, volt a válasz, mert mindenkinek szólt.

Az ötödik napra hozott ígét, annak magyarázata után értettem meg valójában, sőt az úrvacsora lényegét is akkor értettem meg igazán. Azt, hogy mit jelent az együtt vacsorálás.

Bizonyára többen megkérdezik magukban, miért ilyen későn öregedő fejjel? A választ az Evangelizációt követő vasárnapi istentiszteleten úgy gondolom megkaptuk.

A négyszemközti beszélgetés során Tiszteletes Úr az alábbi két ábrát adta át nekem. Ez a két kör kétfajta életet ábrázol:

1. ábra

ÖNMAGAM ÁLTAL IRÁNYÍTOTT ÉLET

Én - Én vagyok a trónon.

✚ - Krisztus életemen kívül áll.

- - Cselekedeteimet Istentől függetlenül irányítom, ezért dolgaim nincsenek összhangban sem egymással, sem Istennel.

2. ábra

KRISZTUS ÁLTAL IRÁNYÍTOTT ÉLET

- + - Krisztus életemben van és a trónon ül.
- ÉN - Énem Krisztusnak enged.
- - Cselekedeteimet Krisztus irányítja, ezért életem összhangban van Isten tervével.

Azt kérem a testvérektől, hogy a 2. ábrát fogadjuk el és annak megfelelően cselekedjünk az előttünk levő éveinkben.

Az írás elején feltett kérdésre a válasz tehát a melléklet ábrákból a második.

Hamarosan itt van az egyházi év vége és kezdődik az új. Az adventi időszak végén csendesedjünk el, figyeljünk egymásra és készüljünk a Karácsonyra, az Úr Jézus születésnapjára!

Fenti gondolatokkal kívánok a gyülekezet minden tagjának áldott, békés Karácsonyt.

Áldás, Békesség!

/Czövek Barnabás/

Születés (Boldog napok)

A nap már emelkedőben van a látóhatáron, és alig várja, hogy melengető sugarait szétterjessze az egész földre, de még minden nagyon csendes. Alszanak a fák, az állatok, az emberek, de itt-ott már látni, hogy éled a természet: megmozdul egy bokor, talán egy kis védtelen állat dugja ki az orrát, köszöntve a hajnalt. Amott fölroppen egy madár, s kitarja szárnyait, tollászkodva készül a következő napra. A virágok lassan bontogatják szivárványszínben pompázó szirmaikat. Igen, éled a természet, csodálatos isteni módon.

Valahol, egy szalmával terített pajtában megmozdul valami. Vagy valaki? Tápázkodva tárja szét lábait, és próbálkozik felállni. Kérdően néz szét:

- Vajon hol vagyok, és ki vagyok? - kérdi a kis jövevény.

- Ne félj, én vagyok a Mamád - szólalt meg mellette valaki - az éjszaka születél, és Kis Csacsi a neved. Várj, majd segíték neked felállni, dőlj az oldalához.

- Ő a mamám, milyen szépen néz rám, azzal a nagy meleg szemével.
- Gyere, gyermekem, ne félj semmitől, én vigyázok rád. Nézz körül, vannak itt más állatok is, kecskék és bárányok is, ők mind a te barátaid. De a Kis Csacsinak nem volt kedve szétnézni, ő most nagyon fáradt volt. Szüksége volt egy kis pihenésre. Édesanyja óvta meleg testével, és együtt pihentek.

A felkelő nap első sugarai beszűrődtek a pajta kerítéslécein. Táncoltak és cikáztak, cikáztak és táncoltak. Addig-addig, míg, a kis csacsi orrához nem értek.

- Ó! Ez nagyon jó, olyan, mint az édesanyám melege - mondta a Kis Csacsi, és azon nyomban felébredt.

- Gyermekem - szölt az édesanyja -, most még egy jó darabig mellettem leszel, hogy megerősödj, de ha felnősz te is a Gazdát fogod szolgálni.

- Ki az a Gazda? - kérdezte a Kis Csacsi.

- Ő az, aki gondoskodik rólunk, kitakarítja a pajtát, vizet, és szénát ad nekünk, hogy amikor a városba megyünk, legyen erőnk cipelni a hátunkon a sok terhet - válaszolt az édesanyja.

- Én is mehetek veled a városba, és segíthetek neked? - érdeklődött a Kis Csacsi.

- Persze jöhetsz, ha a Gazda is úgy gondolja, de akkor mellettem kell jönnöd, mert vigyáznom kell rád, és táplálnom kell téged a finom tejecskémmelemmel - oktatta kicsinyét a mama.

Elkövetkezett a nagy nap, amit a csacsi gyermek már nagyon várt. A Gazda a városba készült, eladni a termékeit, amit a földeken megtermelt.

- Gyerünk, gyerünk, nincs vesztegetni való időnk - mondta a Gazda - és óvatosan megtolta egy kicsit az állat hátsóját. A Gazda türelmes volt, nem kiabált, segített.

A Kis Csacsinak nagyon tetszett a vásári sokadalom, de hamarosan a vásár véget ért, és indulniuk kellett hazafelé. A szamarak megkönnyebbülve terheiktől, boldogan bandukoltak visszafelé a poros ösvényeken.

Útközben a Gazda többször megittatta, megetette az állatait, és hagyta, had pihenjenek.

Jól esett a pihenés a hosszú út után a Kis Csacsinak is, megpihentette fáradt lábait és megszólalt:

- Mondd mama, miért olyan kedves a mi Gazdánk, hallottam, hogy más gazdák nagyon csúnyán beszélnek az állataikkal, és az emberekkel is.

- Tudod gyermekem, ennek is meg van az oka. Elmesélek neked egy történetet:

- Egyszer hallottam, hogy Gazda beszélt a gyermekeinek egy Csodálatos Tanácsosról, Erős Istenről, Örökkévaló Atyáról, Békesség fejedelméről. Beszélt nekik arról, hogy az uralom az Ő vállán lesz. Beszélt arról, hogyha Őt követik és bíznak benne, akkor Ő mellettük áll örömben és bánatban is.

A Gazda várta, hogy eljőjön ez az Isten. Azt is tudta, hogy minden tettét, gondolatait, szavait is Ő irányítja, és ő bízik ebben az Istenben, és teljesen rá bízhatja az életét.

Ezért látod gyermekem a Gazdát ilyen kedvesnek, és segítőkésznek, mert mindenben az ő Tanácsosára hallgat.

- Mikor fog eljönni ez az Isten? - kérdezi a Kis Csacsi.

- Nem tudjuk, pontosan, egy kicsit várni kell még rá, a Gazda mondta, hogy csillagok fogják megmutatni.

Egy napon Kis Csacsi békésen pihent a jászolban mamájával, és barátaival: a Kecskével, a Birkával, az Ökörrel. Lassan-lassan besötétedett. Valami nesz hallatszott. A sötétben két ember alakja tűnt fel, a Férfi gyalogosan jött, az Asszony egy szamár hátán ült. Látszott, hogy nagyon fáradtak, és örültek, hogy végre menedéket találtak. Letelepedtek a jászolban.

Sötét este volt, az égbolton megjelentek a csillagok. Egy csillag különösen fényes volt, szinte vakított a fénye. A Kis Csacsi emlékezett a történetre a csillagokról.

Egyszer csak valami furcsa nyekergés, vagy sírás kiverte az álmod a szeméből.

- Mi az Mama, mit történt? - pislogott álmosan.

- Megszületett a Megváltó, akiről a Gazda beszélt - szólt a Mama. Ő az Üdvözítő. Nézd, csak ott jönnek a pásztorok, akik éjszaka őrizték a nyáját. Ott van a mi Gazdánk is. Valami különös fényesség veszi őket körül. Azt mondják ilyenek az angyalok.

A pásztorok megcsodálták az újszülöttet, és megbeszélték, hogy elmennek a városba elmondani a hírt mindenkinek. A Kis Csacsi is érezte, hogy ő most egy csodálatos dolognak a részese.

Múlt az idő, és egy napon ismét szokatlan dolog történt. A távolból halk zörejeket lehetett hallani.

- Nézd Mama, megint jön valaki, vagy talán többen vannak. Ó milyen díszes a ruhájuk. Erre tartanak, és valamit hoznak tevéik hátán - szólalt meg a Kis Csacsi.

Három ember közeledett, leszálltak a tevéikről, és közeledtek a jászolhoz.

- Úgy tűnik, hogy tisztelik és szeretik ezt a kisgyermeket, hiszen letérdelnek előtte, és ajándékkal halmozzák el. Hallottam, hogy ők is a csillagot követték, és igen nagy volt az örömük mikor a fényes csillag feltűnt és idevezette őket - szólt a Mama.

- Mama, mama olyan csodálatos ez az este. Olyan jó látni, hogy az emberek mennyire örülnek ennek a kis Gyermeknek.

- Igen, Ő az, akit várt a Gazda, Ő az, aki tanítja majd a Gazda gyerekeit, Ő az, aki megváltja őket a bűneikből, és ráadásul örök életet ad - emlékezett a Mama.

A Kis Csacsi boldogan, és örvendező szívvel kiáltott fel:

- Ó, már alig várom, hogy felnőjön Jézus és játsz hassak, és ugrándozhassak vele a réten!

/Kovácsné Szajkó Katalin/

Karácsonyra

Álmaimban néha újra gyermek vagyok
Így karácsony táján hazalátogatok
Látom a kis fát, mit jó Apám készített
Amit piros alma és dió díszített
Nem volt sok ajándék, de volt sok szeretet
Ami betöltötte a mi szíveinket

Friss kalács illata lengte be a házat
Ma is érzem ízét drága Anyám kalácsának
Jutott abból mindig szegénynek, árvának
Karácsonyt köszöntő gyermekek hadának
Kik ablakunk alatt kis Jézust dicsérték
Kis tarisznyájukat tele töltögették.

Este megszólalt a kis falunk harangja
Hívogató hangja lelkünket átjárta
A friss hóban akkor elindultunk együtt

Szomszédok, rokonok egymást köszöntöttük
Szép volt a Karácsony nem lehet feledni
Jó volna még néha kisgyermekként élni
Igaz gyermek hittel az Istent dicsérni

Jó volna ha ma is, gyűlölködés helyett
Szeretet töltené be az emberi szíveket
Az áhított béke valóra válhatna
Áldást hozna a szeretet erre a világra.

Mátrafüred, 2004. december

/Miklósi Lajosné/

Ajándék

Talán közhelynek tűnik a cím, mely a december 8-ai játszóházunk kulcsszava volt. Hiszen az adventi időszakban szinte minden felnőtt és gyermek gondolatait ez köti le: „Mit adjak?” illetve „Mit kapok?”.

Az idei évben nem hangzott el a karácsonyi történet, de a tanítás és minden hozzá kapcsolódó kérdés csomagolópapír alá volt rejtve, így már az ünnep előtt gyakorolhatták az ajándékbonthatást, melyet nagy

élvezettel tett kicsi és nagy. Nem csak Isten nekünk adott ajándékait ismerték meg - köztük a legnagyobbat, Jézust, melyről a tanult ének is szólt - hanem arra is választ kaptak a gyerekek, mit adhatnak ők az ünnepeltnek születésnapja alkalmából. Természetesen végig beszéltük a klasszikus, sokak által ismert válaszokat: adomány, idő, szolgálat, magunk, de rá kellett jönnünk, hogy ezeket vagy tőle kaptuk, vagy már eleve az övéi. Mit adhatunk akkor Jézusnak karácsonykor? Ézsaiás 12,4-ben volt a válasz: „Adjatok hálát az Úrnak, hirdessétek nevét! Adjátok tudtára a népeknek nagy tetteit!”. A szívünkben fakadó hála tökéletes ajándék, ha akarunk adni valamit az ünnepeltnek.

A kézműves foglalkozások is nagy sikert arattak. A különleges ajándékdobozból volt, aki többet is készített, a gyöngyből készített csillag pedig a karácsonyfa éke lehet majd. Természetesen a szokásos sütizés sem maradt el, s ezúton is köszönjük a finom falatokat a készítőknél.

Azt gondolom egy gyermek sem ment úgy haza, hogy ne kóstolta volna meg a jutalom cukorkát, ne készített volna valami apróságot, és ne próbálta volna ki magát valamelyik játékban.

Köszönöm Istenem, hogy ebben az adventi időszakban is adtál üzenetet, ami gazdagítja a karácsonyi ünnepünket.

Ámen.

/Kristonné Fekete Ágnes/

Testi és lelki gyógyulásom

A 2016-os év nagyon sokáig emlékezetes lesz számomra. Örömteli, és szomorú történések követték egymást.

Tavasszal a munkahelyemen Arany Diplomával minősült a gyermekkarom, majd felléptünk az Arany Gálán. Júliusban a hagyományörző csoportommal 50:00 perces DVD-t készítettünk. Szeptember közepén megszületett az ötödik unokám, Németh Léna, és meghallgathattuk lányom, Németh Zsuzsa diplomakonzertjét a Művészetek Palotájában.

A jó Isten áldása volt ezeken, és igazán hálás és boldog lehettem volna, ha nem betegség kíséri végig az örömteli eseményeket.

Januártól állandóan a szemészetre jártam, ahol kötőhártya gyulladást állapítottak meg, amely hónapokon keresztül nem gyógyult.

Végül Dr. Elek Ilona főorvos asszony elküldött Debrecenbe Dr. Bartha András professzor úrhoz. A vérvétel és a vizsgálatok után megállapították, hogy egy autoimmun, Sjögren-szindróma nevű betegségem van. Ennek lényege, hogy a szemek szárazak, állandó gyulladásban vannak, és a kiszáradt szaruhártya ennek hatására fényérzékeny.

A betegség érinti a száj, a garat, és a gyomor nyálkahártyáját is. Jellemző még a tartós, rendkívüli fáradtság. E betegségben a nők 90% érintett. Az autoimmun betegségek lényege, a nyálkát termelő mirigyek működési zavara. A mirigyekbe fehérvérsejtek kerülnek, amelyek a szervezett szövetei ellen fordulnak. Ez megtámadhatja a tüdőt, a májat és a vesét. Az immunológus orvos Delagil nevű szteroid gyógyszert írt fel, amely ellen a szervezetem igen tiltakozott, és nagyon nehezen viseltem.

Október elején, Fóton voltam, igaz ide már úgy érkeztem, hogy az alsó végtagjaimban erős fájdalmat éreztem, és húztam a bal lábamat. Nem igazán törődtem vele addig, míg egy sétálás alkalmával alig bírtam Joel unokámat haza vinni. A járásom fokozatosan romlott, s már nem tudtam egyedül menni.

Másnap október 4-én csak Zsuzsi lányom segítségével jutottam el Budapesten a Kútvölgyi Klinika Rendelőintézetébe. Itt a neurológiai szakrendelőből azonnal a Szent János Kórház neurológiai osztályára küldtek. Nagyfokú fizikai, szellemi kimerültséget, és B12 vitaminhiányt állapítottak meg, és teljes életmód változtatást javasolt az orvosom.

Sajnos nem volt nálam a Biblia, ezért volt időm elgondolkozni azon, hogy mit, és hol rontottam el az életemben, mikor nem figyeltem az Úr szavára.

„Szemem állandóan az Úrra nézz, mert Ő szabadítja ki, lábamat a csapdából.” Zsolt 25,15

Egy hét után kiengedtek a kórházból, a panaszok csökkentek, de csak segítséggel tudtam jární. Egy ideig Budapesten maradtam a lányomnál, majd haza hoztak. Itthon az állapotom egyre romlott, és Gábor fiam elkezdte szervezni, hogy bekerüljek a Debreceni Klinikára.

December 1-én kerültem be a Klinika Neurológiai osztályára, Dr. Csépany Tünde főorvos asszonyhoz. Ekkor már egyáltalán nem tudtam menni, és nem tudtam ellátni magam.

Ez is borzasztó volt, de az a helyzet, hogy napról-napra egyre rosszabb állapotba kerültem, és közben a vizsgálati eredmények, és a vérvételek alapján minden leletem jó volt. Nem találták meg a betegség okát. Minden nap kaptam a gyógyszereket, az injekciókat, és az infúziókat, a vizsgálati eredmények jók voltak. Az állapotom pedig egyre reménytelenebb lett

Azt gondoltam, hogy ez már maga a pokol. Hiába olvastam minden nap a Bibliát, hiába kértem a segítséget, elhagyatottnak éreztem magam. Ráadásul a pszichológus abban akart segíteni, hogy meggyőzzön arról, hogy hogyan képzelem el az életem tolószékben.

A főorvos asszony pedig a pszichiátriára akart áthelyeztetni, és ezt az ünnepek előtt, december 22-én közölte velem.

„Én Istenem, én Istenem miért hagytál el engemet!” Mt 27,46

Csak sírtam, imádkoztam, és vártam a csodát. Másnap a nagyviziten a professzor, nézte- nézte a lábam, majd közölte, hogy konzíliumot hívnak össze, megbeszéljük az esetemet. A döntés: minden vizsgálatot újból meg kell csinálni. Ez sem volt könnyű, én mégis hálát adtam az Úrnak, hogy meghallgatta az imámat. Ettől kezdve igaz hittel bíztam abban, hogy megtalálják a betegségem okát.

**Csak vezess, Uram végig és fogd kezem,
Míg boldogan a célhoz elérkezem,
Mert nélküled az én erőm oly kevés,
De hol te jársz előttem, nincs rettegés.**

RÉ 462

A második gerincvíz vizsgálat kimutatta, hogy teljesen lebénultam deréktól lefelé, ennek oka axonális jellegű volt. Az axon: az idegsejt nyúlványa, melynek feladata az idegsejtben történt ingerület továbbítása

a többi idegsejt felé. Ez az idegsejt nyúlvány sérült, ez volt felelős mindenért.

Így az új évet köszönettel és hálaadással kezdtem, mert éreztem, hogy a kálváriámnak vége, és teljes bizalommal hittem, hogy az én Uram segít abban, hogy felépüljek. Ismét szteroidot (Medrolt) kaptam nagy dózisban három napig, majd utána folyamatosan csökkentették. Így az állapotom annyit javult, hogy segítséggel átültem a tolószékbe, és felügyelet mellett tudtam zuhanyozni. Átértékeltem az eddigi életem, és megtanultam egyszerű, hétköznapi dolgoknak örülni.

**„Kezredre bízom lelkemet, te váltasz meg engemet,
Uram, igaz Isten.” Zsolt 31,6**

Január 11-én kerültem a Klinika Rehabilitációs Osztályára Dr. Jenei Zoltán főorvos úrhoz. A státusz: közepesnél súlyosabb alsó végtagi bénulás.

A rehabilitációs tervet, és a célt, amit el szeretnék érni én magamnak állítottam fel, és megbeszéltem Kovács Noémi pszichológussal.

- Ágyon egyedül felülni, segítség nélkül.
- Az ágyról egyedül átülni a tolószékbe és a mosdató székbe.
- A tolószéket használni, és ezzel önállóan közlekedni.
- Egyedül tisztálkodni, és öltözködni.
- Tornagyakorlatok fekvé pontosan szabályosan elvégezni.
- Tolószékből felállni a bordásfal előtt.
- A tornagyakorlatokat állva a bordásfalnál végezni.
- Járókerettel elindulni, 3 pontos, majd 1 pontos bottal járni.
- Lépcsőzni segítséggel, majd segítség nélkül.
- Lépcsőzni váltott lábbal lefelé, és felfelé is.
- Önállóan közlekedni hosszabb távon, az épületen kívül is.

Köszönettel tartozom Jánossy Andreának, aki három hónapon keresztül a gyógytornászom volt, és mindent megtett azért, hogy meggyógyuljak. A főorvos azzal köszönt el, hogy maga egy csodatörténet. Én azt válaszoltam, hogy a csoda az Úrtól jött. Április közepén, saját lábamon jöttem el a Klinikáról.

Köszönettel tartozom gyermekeimnek is, akik végig mellettem voltak, törődésükkel, szeretetükkel segítve gyógyulásomat.

Hálás vagyok barátaimnak, akik gondoskodtak rólam, és örömet hoztak a nehéz napokban. Hálás szívvel gondolok a gyülekezeti tagokra is, akik ez idő alatt imádkoztak felépülésemért.

Megtanultam, hogy minden este imáimban hálát adjak azért a sok jóért, amit Mennyei Atyámtól kaptam.

„Éreztétek, és lássátok, hogy jó az ÚR!

„Boldog az az ember, aki hozzá menekül.” Zsolt 34,9

/Süveges Zsuzsanna/

Ma is vannak isteni csodák!

„Jó nekem, hogy nyomorúság ért,
hogy megtanuljam rendelkezéseidet.”

Zsoltárok 119,71

Íme egy élő példa a sok közül. Már az is csoda, hogy az Úr jószándékú, segítőkész embereket használt fel arra, hogy segítségükkel eljuthassunk a Tapolcai Kórház légzőszervi betegek részére kialakított barlangterápiás részlegére. Ez, egy minden igényt kielégítő rehabilitációs osztály. Szinte hihetetlen, hogy a sokak által mindig szidott egészségügyön belül, ilyen hely is létezik.

Délutánonként, kihasználva a jó időt, kirándulhattunk, s gyönyörködhettünk a mesébe illő tájak szépségében. Szombaton Keszthelyre mentünk át busszal. Első utunk a Festetics kastélyba vezetett. Itt az előtérben egy gyönyörű tortakiállítás bűvölt el bennünket annyira, hogy én párat lépve észre sem vettem, hogy egy kicsi lépcső szélére lépek, s már zuhantam is. Hárman állítottak fel. A teremőr mentőt akart hívni, de én tiltakoztam ellene. A jobb karomat érte az ütés. Akkor még kevésbé fájt, így el tudtunk menni a buszhoz. Visszaérve az osztályra nem mertük a nővérnek elmondani, mert láttam a sötét jövőmet. Sebészet, röntgen, gipsz, stb. Tehetetlenül mit csináljak itt? Haza kell mennünk? Istenem segíts! Ez volt az első, amit kérni tudtunk. Este már annyira fájt a karom, hogy mozdítani is csak nehezen tudtam. A legnagyobb bánatom nem is ez volt, hanem az, hogy vasárnap nem tudtunk elmenni a templomba. Ember tervez, Isten végez – jutott eszembe (törés nincs, azt már észleltük). Ahogy a férjem kétségbe esett, az leírhatatlan. Flektor géll volt nálunk, azzal bekente a karomat, s vizesruhával borogatta egész éjjel. Közben igaz hittel imádkoztunk. Bízunk az Úr ígéreteiben, jóságában. Biztosak voltunk benne, hogy most is segíteni fog, mint ahogy egész életünkön keresztül jóban-

rosszban velünk volt. Reggelre csökkent a fájás. A szomszéd szobában kaptam egy újabb krémet, ami sokat használt.

Isten meghallgatta a szívből jövő könyörgésünket. Mérsékelte fájdalmamat, és egy áldott vasárnapal ajándékozott meg.

Így már elmehettünk a templomba, ahol nagyon kedvesen, szeretettel fogadtak (a gondnoktól egy Református Újságot is kaptunk).

Hálát rebegve ültünk le. A legnagyobb meglepetés akkor ért, amikor felcsendült a 167. ének.

„Jöjj mondjunk hála szót Hú szájjal és hű szívvel.

Mert rajtunk itt az Úr Nagy csoda dolgot mível.”

Ugye, hogy nincsenek véletlenek?

Meghívtak bennünket a kórusuk tízéves születésnapjára rendezett kórus találkozóra, amit a Művelődési Házban tartottak meg hét vendégkórus fellépésével. Csodálatos volt!

Az első kórus egyik nő tagja gyönyörű csengő hangon kezdte énekelni a 105-ös zsoltárt.

„Adjatok hálát az Istennek, Imádkozzatok szent nevének!

Hirdessétek dicséretét És minden jótéteményét!

Beszélgétek a nép előtt Nagy csudáit, melyeket tölt!” – majd a kórus folytatta.

Nagyon megható és szívet-lelket gyönyörködtető, elgondolkodásra biztató volt. Az ünnepséget egy nagyszabású szeretetvendégség követte.

A következő vasárnapon az egyik meglepetés a másikat érte. Úrvacsorát is vehettünk. Az énekeket mintha direkt nekünk szánták volna. Ez is Isten csodatettei velünk. Itt is a már fent leírt 105-ös zsoltár biztató bennünket: „Adjatok hálát az Istennek, ...”. Ez már nem lehet véletlen! Ez már nem csak kérés, ez „parancs” is! Ne csak örüljünk annak, hogy Ő munkálkodik az életünkben, vezet és irányít, hanem mondjuk is el. Vegyük észre, hogy mindent az Úrtól kapunk, legyünk hálásak érte. E helyett sajnos sok esetben a magunk ügyességének tulajdonítjuk a jól alakult eseményeket, vagy azt mondjuk, hogy „szerencsénk” volt. Ilyenkor eszünkbe sem jut, hogy minden az Úr műve. Ő azonban, még ezért sem haragszik ránk. Ha mégis megsebez, be is kötöz, amint ezt, a fenti eset mutatja. Ez figyelmeztető jel.

/Csolák Imréné/

„Hagyd az Úrra utadat, bizzál benne, mert Ő munkálkodik.”

Zsoltárok 37,5-6

Nem volt számukra hely- és ma lenne?

(Egy édesanya vezeti kézen fogva a kislányát)

Gyermek: Anya! Miért fektették a kis Jézust jászolba?

Édesanya: Hiszen emlékszel? Amikor megérkeztek Betlehembe, hiába zörgettek az ajtókon, sehol sem volt hely a számukra. Sehol sem kaptak szállást, azért szorultak az istállóba. Ott született meg az Úr Jézus. Azért fektette jászolba az édesanyja. Neki nem volt kiságya, mint neked.

Gyermek: De anya, ugye ha Jézus most születne meg, akkor másképp lenne? Akkor nem kellene neki jászolban feküdnie. Én is odaadnám neki a jó meleg ágyacskámat.

Riporter: *(megszólít egy szembejövőt)*

Bocsánat, egy pillanatra! Szervusz! Látom, nagyon sietsz, csak egy kérdésem lenne. Itt a karácsony. Te miért örülsz a karácsonynak?

Járókelő: *(órájára néz)*

Bizony nagyon sietek, öt perc múlva itt lesz a nővérem a busszal, elé megyek a pályaudvarra. Miért örülök a karácsonynak? Azért, mert végre együtt lesz az egész család: a bátyám Budapestről, a húgom Németországból, a nagymamám Szombathelyről. Hiszen a karácsony a család ünnepe! De ne haragudj, rohanok! *(Elsiet)*

Kar: Jászolba fektette, mert nem volt számukra hely.

Riporter: Jó napot kívánok! Zavarhatom egy percre asszonyom? Talán addig le is tehetné ezt, a nehéz szatyrot? Látom sok mindent vásárolt már! Igaz, hosszú lesz az ünnep, zárva lesznek az üzletek. De ön mit gondol erről az ünnepről? Örül a karácsonynak?

Háziasszony: Hát, eliheti rá sem érek örülni. Minden gondolatom a körül forog, mi legyen Szenteste a vacsora? Mit főzök másnap ebédre? Kapok-e jó kocsonyahúst, hízott kacsát, lila káposztát? Higgye el, azt sem tudom, hol áll a fejem! Mindent beszerezni, semmit el nem felejteni, aztán elkészíteni időben. Második műszakban! S még érjek rá azon gondolkodni, hogy minek örülök? Ne haragudjon, igazán sietnem kell, nem érek én rá erre!

Riporter: Köszönöm a válaszait!

Kar: Jászolba fektette, mert nem volt számukra hely.

Riporter: Bocsánat, csak egy percre! Tudom ilyenkor, karácsony küszöbén mindenkinek sietős az útja. Csak egy rövid kérdés: miért örülsz a karácsonynak?

Járókelő: Ó, szívesen válaszolok. Karácsonykor mindenki kedvesebb egy kicsit. Igyekszünk egymásnak örömet szerezni. Sokszor érzem hidegnek ezt a világot, olyan dermesztőnek, mint ez a decemberi nap.

Riporter: Csak mínusz tizenkettő fok van!

Járókelő: Érzem én ezt sokszor mínusz negyven foknak is! De mintha karácsonykor egy picit melegebb lenne! Csak fegyverszünet, de mégis valami! Viszont látásra, boldog ünnepet!

Riporter: Köszönöm, viszont kívánom!

Kar: Jászolba fektette, mert nem volt számukra hely.

Riporter: Sziasztok gyerekek! Megállnátok egy szóra? Mondjátok, ti miért örültök a karácsonynak?

Gyerekek: Miért? Mert itt, a téli szünet! Lehet nagyokat aludni, szánkózni, korcsolyázni, tévézni, számítógépezni, játszani.

Miért? Mert kigyulladnak a fények a karácsonyfán, és a fa alatt várnak a meglepetések: új baba, mackó, könyvek, korcsolya, társasjáték, mobil, tablet, stb.

Riporter: Akkor lesz minek örülni! Köszönöm fiúk, szép karácsonyt!

Kar: Jászolba fektette, mert nem volt számukra hely.

Riporter: Ne haragudj, ha feltartalak, csak egy kérdésem lenne: miért örülsz a karácsonynak?

Áruházi dolgozó: Őszinte leszek, áruházban dolgozom. Elhiheted, mennyire kikészít ez a karácsony előtti hajrá! Annak örülök, hogy reggel nem szól az ébresztő! Hogy végre kialhatom egy kicsit magam! Nincsenek nagy igényeim, csak egyet szeretnék, minél többet aludni!

Riporter: Nagyon köszönöm ezt, az őszinte választ!

Áruházi dolgozó: Viszont látásra!

Kar: Jászolba fektette, mert nem volt számukra hely.

Riporter: Szervusz! Látom, nagyon felkészültél a téli örömökre! Egy aktuális témáról kérdeznék, miért örülsz a karácsonynak?

Diák (sítalpakkal): Hogy miért? Végre olvastam az időképen, hogy Ausztriában a sípályákat megnyitották, síelésre alkalmas hó van. Hetek óta lázasan készülök erre a túrára, s most végre sikerült. Kora reggel indulunk, ott töltjük az ünnepeket. Havas hegyek, erdők között, a jó meleg hüttében a haverokkal. Klassz lesz! Kell ennél nagyobb öröm? Viszlát!

Riporter: Jó utat! Szia!

Kar: Jászolba fektette, mert nem volt számukra hely.

Riporter: Bocsánat, hogy megállítom! Ugye ilyenkor nem ártana, ha száz kezünk lenne? Mennyi csomag: egy, kettő, három...hat, hét. Óriási! Csak egyetlen kérdést tennék fel! Miért örül a karácsonynak?

Vásárló: Hát! Az igazat megvallva, eddig csak az idegesség jutott ki, nem az öröm. Megvettem-e mindent mindenkinek? Fejben sem tudom tartani a vásárolni valókat. Még szerencse, hogy itt van az okostelefonom, mindent beírtam a jegyzetbe, ott láthatom a listát!

Hogy aztán sikerül-e örömet szerezni? Bírja-e a hitelkeretem az igényeket? Még a karácsonyi öröm is pénzkérdés, nem gondolja? De most már sietek, mert hol van még a lista vége?

Riporter: Köszönöm a válaszait, további jó vásárlást!

Kar: Jászolba fektette, mert nem volt számukra hely.

Riporter: Őt is megkérdezzem? De olyan boldognak látszik az arca! Talán mégis! Bocsánat!

Vak: *(fekete szemüvegben, fehér bottal)* Tessék!

Riporter: Bocsánat, ha megengedi! Kérdezni szeretnék valamit! Örül-e a karácsonynak, és...és...miért örül, ha örül?

Vak: Nagyon örülök. Hiszen karácsony nélkül egészen sötét lenne az utam, az életem. A betlehemi gyermek, Jézus hozta azt a világosságot, amit én is látok. Az Ő világosságának, szeretetének örülök. Ezt a fényt, ezt a karácsonyi örömet kívánom mindenkinek, magának is!

„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen!”

Riporter: Köszönöm, nagyon köszönöm! De nem kérdezek tovább, kívánok mindenkinek igaz, el nem múló karácsonyi örömet!

Kar: „meglátogat minket a felkelő nap a magasságból, hogy világítson azoknak, akik sötétségben és a halál árnyékában lakoznak, hogy lábunkat a békeség útjára igazítsa.”

/Nagyné Erki Szilvia; Előadják hittanosaink szenteste/

A 2018-as év anyakönyvi adatai

Megkereszteltek névsora

Név	Keresztelés ideje	Lakóhely
Kovács István Levente	április 1.	Boconád
Markó Zétény	április 1.	Gyöngyös
Raffael Ivett Rozália	április 15.	Gyöngyös
Tóth Adél	május 21.	Gyöngyös
Nagy Imola	május 21.	Gyöngyöspata

Kecskés Kamilla	május 27.	Pálosvörösmart
Szabó Bence Imre	május 27.	Gyöngyös
Urbán Kendra Leonetta	május 27.	Gyöngyös
Borbély Zsófi	május 27.	Pálosvörösmart
Ágai András	július 21.	Gyöngyös
Gyóni Levente	július 29.	Nagyréde
Németh Nimród	augusztus 12.	Gyöngyösorosi
Csiba Korinna Orsolya	augusztus 12.	Gyöngyös
Balogh Erzsébet Mária	augusztus 26.	Markaz
Balogh Szófia Maja	augusztus 26.	Markaz
Pócs Szimonetta	szeptember 16.	Gyöngyös
Losonci Linda Anna	szeptember 16.	Gyöngyöspata
Eperjesi Ékes	október 28.	Galyatető
Jura Nimród	november 18.	Karácsond
Gyimesi Robin	december 23.	Svájc
Tóth Lilibell	december 25.	Abasár

Konfirmáltak névsora

Név	Lakóhely
Baják Bálint János	Gyöngyös
Bálint Kevin Dániel	Gyöngyös
Együd Ágoston	Gyöngyös
Fehér Laura	Gyöngyös
Márkus Ákos	Gyöngyös
Szacsvai Ágnes	Domoszló
Tóth András	Gyöngyöstarján
Balogh Erzsébet Mária	Markaz

Házasságot kötöttek névsora

Név	Házasságkötés ideje	Lakóhely
Szalontai Norbert Szabó Melinda	május 12.	Érd
Boros Dániel Pócza Alexandra	május 19.	Budapest
Nagy Gábor Juhász Friderika	május 26.	Bécs
Pleiveisz Péter Csegődi Katalin	június 23.	Hawangen (Németország)
Ujhelyi Péter Hellebrand Hajnalka	július 13.	Hatvan

Vértesi-Nagy Károly Péter Jernei Anett	augusztus 11.	Debrecen
Károlyi Bálint Ruskó Nikolett	augusztus 11.	Gyöngyös
Juhász János Szeckső Cintia	december 15.	Gyöngyös

Elhunytak névsora

Név	Temetés ideje	Lakóhely
ö. Varga Balázsné / sz. Boros Erzsébet	február 1.	Atkár
ö. Lovász Gyuláné / sz. Gyökér Eszter	február 7.	Gyöngyös
Szódi Lászlóné sz. Martinecz Éva Zsófia	február 9.	Budapest
Marczin Sándor	február 13.	Gyöngyös
Medvenicz Ferencné sz. Szabó Katalin	február 20.	Gyöngyös
ö. Debrei Istvánné / sz. Szabó Vilma	február 24.	Karácsond
ö. Molnár Józsefné sz. Kövesdi Mária	március 3.	Nagyréde
Tóth Sándor	március 20.	Gyöngyös
Vigh Sándor	március 29.	Visonta
Szabó Endre Ferenc	május 8.	Vámosgyörk
Szűcs László	május 11.	Karácsond
ö. Mészáros Lászlóné sz. Juhász Erzsébet	június 7.	Gyöngyös
Csete Irén / sz. Király Irén	június 28.	Gyöngyös
Fodor Irén / sz. Orbán Irén	július 19.	Vámosgyörk
Rémán Eszter / sz. Kiss Eszter	augusztus 17.	Zagyvaszántó
Kovács László	szeptember 7.	Gyöngyös
Vikartóczki László	szeptember 14.	Gyöngyös
Dr. Péczely Júlia	szeptember 21.	Gyöngyös
Garai Kálmán	szeptember 26.	Detk
Gurmai Pál	október 3.	Vámosgyörk
Tóthné Szentgyörgyi Teréz	október 13.	Domoszló
Szarkáné Nagy Mária	október 25.	Gyöngyös
Nagy Sándorné / sz. Bogya Róza	november 24.	Dévaványa
ö. Szabó Istvánné / sz. Bihari Piroska	december 20.	Gyöngyös
ö. Katona Zsigmondné sz. Takács Éva	december	Temetése: Sárospatakon

Hirdetések

Állandó gyülekezeti alkalmak

- Minden vasárnap: Istentiszteletek
1. vasárnap Domoszló 8¹⁵-től, Gyöngyös 10⁰⁰ órától, Mátrafüred 14⁰⁰ órától
  2. vasárnap Vécs 8³⁰-tól, Gyöngyös 10⁰⁰ órától, Karácsond 15⁰⁰ órától, Vámosgyörk 16³⁰-tól, Visonta 18⁰⁰ órától
  3. vasárnap Gyöngyös 10⁰⁰ órától, Rózsaszentmárton 15⁰⁰ órától
  4. vasárnap Vécs 8³⁰-tól, Gyöngyös 10⁰⁰ órától, Gyöngyöshalász 15⁰⁰ órától, Adács 16³⁰-tól
- Minden vasárnap: Gyöngyös Gyermek istentisztelet 10⁰⁰ órától
Gyöngyös Gyermekmegőrzés 10⁰⁰ órától
1. hétfő Szolgálók bibliaórája 17³⁰-tól
  2. hétfő Női óra 17⁰⁰ órától
  3. hétfő Férfi óra 18⁰⁰ órától

Minden hónap utolsó hétfőjén: Imaalkalom 18⁰⁰ órától

- Minden szerdán: Bibliaóra Gyöngyösön 17⁰⁰ órától
Minden pénteken: Ifjúsági alkalom 17⁰⁰ órától
Szombatonként és vasárnap az istentiszteletek után (Pünkösdig):
Konfirmációi előkészítő 10⁰⁰ órától illetve 11¹⁵-től

Rendkívüli alkalmaink

- december 24. hétfő 15⁰⁰ – karácsonyi istentisztelet és közös ünneplés
december 25. kedd 10⁰⁰ – ünnepi úrvacsorai istentisztelet
december 26. szerda 10⁰⁰ – ünnepi úrvacsorai istentisztelet
legátus: Tarcsa Gusztáv Sándor I. évf. teológus
december 31. hétfő 17⁰⁰ – évi hálaadó istentisztelet
január 1. kedd 10⁰⁰ – újévi istentisztelet

GYÖNGYSZEM

Kiadja:
A GYÖNGYÖSI REFORMÁTUS
EGYHÁZKÖZSÉG

Szerkesztők:
Gyülekezetünk szolgáló közössége

Címünk:
3200 Gyöngyös Arany János utca 2.
tel: 06-37/311-563

**Ezúton kívánunk minden
kedves gyülekezeti tagunknak
és olvasónknak
áldott, békés Karácsonyt!**

**Az Úr áldását kérjük a
Gyülekezetünkre!**